

Angela Furtună

COLONIST ÎN ȚARA LUI AMENHOTEP

Celor ce trăiesc în durere cu iubire

psihotraume indelebile. metanoia
lățindu-se pe o pată de motorină

1. dincolo de lume e doar lumea /
2. un atelier pentru experți în deranjarea plauzibilului /
3. aur exfoliat sub rugina ascezei /
4. începi să numeri numai din trei în trei /
5. schimbând ordinea cu care probabilitățile își enunță firescul /
6. dintr-o dată un drog devine ceva familiar /
7. o formă de gândire secretomană aprioric triadică /
8. ce frumos plânge Dumnezeu pe încăpățânarea omului de a rătăci în tridimensionalitate /
9. Amenhotep de sacrificiu stă într-un fotoliu provincial /
10. pendula rusească trișează /

11. ea bate de cinci ori ora trei pentru un vânător
de fantome /
12. psihotraume indelebile /
13. un trident sub mantia faraonului /
14. vechiturile împart podul în mici terase de
remembrare /
15. incertitudine în sala de meditație când o
boare jucăușă gădilă un carpen /
16. el gândește că nu se va mai întâlni decât
peste un an cu aprilie /
17. regretul apare ca un resentiment al fatalității
/
18. ba bine că da /
19. letargie /
20. neprielnice îi vor fi aceste vagi pulsioni
juvenile ce invocă revelația erotismului /
21. de aur e al său chip /
22. de aur e al său chip și nici riduri nu face /
23. de expresivitate nu mai poate fi vorba în
acest caz /
24. el își netezește fruntea cu o flacăra apoi își
desface picioarele și se apleacă să-și privească
sexul cu o curiozitate de turist politic /
25. abia acum își dă seama că limitele inocenței
culisează în funcție de erorile moralei și că nu se
vede nimic de la un cartier la altul /
26. harta e bătută în cuie /
27. nu-și poate desprinde privirile de o firidă
interioară a gândului ce alunecă pe un excurs
despre ego /
28. îi văd doar eu pe eroii adamici cum se plâng
că dragostea lor trece prin freud /
29. o daltă ce gădilă bronzul cu sunetul simplu
al unui bici /

30. ferestrele tremură pe zid cu idioția unui metronom ce încuviințează hărnicia călăului /
31. Amenhotep bate din palme /
32. lumea îi cade la picioare admirându-i unghiile în două culori /
33. publicul prezent scandează numele lui și își devorează formele mai succulente din cetățenie /
34. metanoia lățindu-se pe o pată de motorină ce sufocă ochiul de apă din fântână /
35. rămâne la epicentru o țară de hibrizi masculocrați /
36. nu atingeți exponatele, urlă Amenhotep, rețineți probabilitatea de a înțepa posteritatea cu un falus/

**ființele își dezgolesc numai
atrocitatea în fața fricii. lui îi plac
oamenii fascinați de vid**

37. urc în mansarda orașului să-i sfidez sfârtecarea ținând în mâinile înmănușate o sticlă cu metatexte de rouă /

38. noaptea e o crâncenă sfadă între faraoni de carton /
39. noaptea se lustruiesc buzele asfaltului cu limbile artificiale iscate prin logocentrism /
40. mă încolăcesc în lumina focalizată prin axul piramidei și număr semințele de crivăț rămase de la dezînhibarea paradoxului original /
41. Amenhotep devine iubitul meu tainic martor de virginitate psihologică dar nu este iubitul meu /
42. Amenhotep în sus Amenhotep în jos /
43. nici nu știu când trece vara într-o căruță pe lângă curtea mea cât o cutie de pantofi /
44. o interogație despre scadențe /
45. fotografia de acum treizeci de ani /
46. eu romantică privesc ideea romantică a artistului imortalist /
47. puberii se îmbracă în fâșii de carne crudă și declamă manele cu exces de autoritate /
48. își umflă obrazii ca pe niște sexe de mușama roasă pompând aer lipicios în săruturi puturoase /
49. iarba aduce o relaxare a tonusului metafizicii /
50. tinerii stau doi câte doi în pungi de unică folosință și încremenesc în figurine erotice de bazar ce sunt apoi congelate prin ganguri /
51. marfa se vinde numai la kilogram ca să ducă mai departe clișeul sejurului amoros al dragostei prin stomac /
52. oameni simpli parțial edentați recită poezii de asmuțit retorica și pătrările lunii /
53. o femeie râde când Amenhotep distruge discheta cu trecutul amoros al orașului /
54. atunci cineva îi umple gura cu aur /

55. o gaură mare transcende orice arhitectură /
56. novicii își trosnesc degetele alegându-se cu
porțiuni nesemnificative de adevăr /
57. ei sesizează că grandoarea de colonist încape
în coșul zilnic pâine televizor și coapse de
femeie clocind pe epoleții sergenților /
58. Amenhotep îi conduce la banca de spermă
pe bază de abonament /
59. el le ordonă să vorbească nesigur să se
cloneze în plin triumf al ezitării cu spaima de
încarcerare cu tot /
60. lui îi plac oamenii fascinați de vid /
61. ființele își dezgolesc numai atrocitatea în
fața fricii /
62. în stațiile de metrou oamenii și șerpii se fac
comozi /
63. lenevind într-un mental manierist /
64. un somn dezideatic îi afumă ca pe vreascuri/

**lumea ne ia drept minimaliști de
serviciu. avem abator. așa am fost
ales șef de partid**

65. mă desprind de gâtul lui Amenhotep /
66. de aur sunt de nicăieri mă înfiripez într-un
sunset specific deșertăciunii /
67. privesc la îngerul ce mă strigă de trei ori pe
poreclă /
68. văd un posibil complice un clopot sunt în
zbor aripile lui de ecou când deja am făcut
dependență de un iluzionism ecumenic cu priză
la cabotini /
69. de sub piatra pe care calc țâșnește substanța
inimii lui Amenhotep /
70. tare și lucie /
71. verde amară un cristal de sodalit /
72. miez de bostan ticăind într-o bombă uitată
în pivniță printre butoaie /
73. natura nu ne este prielnică în ordinea cu care
ne propune retractilitatea din visare /
74. nici arta fovă nu ne face mai modești /
75. intrăm într-o cafenea ce plutește pe un
crâmpei de burg medieval /
76. ar fi trebuit să citim ziarul și să bârfim
secretarele dar scenariul iese cu mai mult piper /
77. căci fumul de țigară linge fals umil mâinile
ce astupă conversația /
78. stăm la masă excitați privind fălcile altora
cum mestecă vorbe ca pe hălci de carne de oaie /

79. ne luăm la bătaie pentru femei pe care nu le-
am avut niciodată /
80. dar banii sunt totul aici și capriciul /
81. rupem dar masa și o roadem ca niște termite
/
82. monștrii ne fotografiază pentru următorul
casting /
83. se caută instantanee cu sânge proaspăt din
belșug /
84. reclame ce autostopiste ce au degetele lungi
pe care le sug pentru a dizolva distanțele în
gustul pilulei de sub limbă cum o criză de inimă
în strânsoarea unei dimineți geroase /
85. lumea ne ia drept minimaliști de serviciu /
86. dar nu se vede nimic în șansa istorică /
87. noi suntem coloniștii lui Amenhotep /
88. numai stadiul gerontic ne aduce deservicii
de omotetică /
89. pe deplin arierăți /
90. cultivăm în oraș o paideumă a
spermatozoizilor noștri fărâmicioși /
91. ne perpetuăm virtual printr-o elită a
senzorialității /
92. la o adică îl rog pe chelner să-mi lipească
nota de plată în frunte /
93. așa am fost ales șef de partid /
94. adică omul care creează comanda socială
ca pe o listă de bucate din care se înfruptă fără să
plătească /
95. mă prind iar de gâtul lui Amenhotep /
96. un șirag de boabe de muștar /
97. e șic e cool /
98. el bea vin dintr-o scoică masivă /
99. sorb cu patimă picăturile ce i se preling în
bărbie /

- 100. e recesiune și fac economie /
- 101. capacul de la veceu un martor despre
sagacitatea scatologică prin care coloniștii
câștigă voturi în cartierele de la baza piramidei /
- 102. oamenii sângerează expresiv când se prefac
că mimează frica de moarte /
- 103. avem abator /
- 104. apetență pentru fapte mărunte developate în
chip de etichetă/

**am vrut să fiu bărbatul unei singure
femei. un semn de circulație ivit
prea târziu pe buza prăpastiei**

105. am vrut să fiu bărbatul unei singure femei /
106. asta se cerea la interviul pentru supraviețuire
/
107. am fost bărbat cât să primesc în întreținere și
educare o cruce mai lată /
108. am răstignit pe ea sondajele de opinie
invocând un ego dezarticulat al primiparelor /
109. cu câte o broască în fiecare axilă am exersat
meseria de căraș pe viață la statuile altora /
110. martirizându-mi ratarea printr-un delict de
veracitate personală /
111. din orice bloc de aur pe care i l-am adus ,
Amenhotep a știut să șlefuiască o mantră /
112. cuvinte de valorizat dislalia emoțiilor cu
care se pune surdină pe mugetul mahalalei /
113. apoi faraonul a pus în circulație sensurile noi
pentru o taxinomie paleontologică din care rolul
meu de bărbat titular în inventica geo-politică a
colonizării s-a ales cu nominalizarea la premiul
cel mare /
114. stau acum pe un soclu /
115. dar stau degeaba /
116. îmi luxez charisma în interogații despre
virtutea trăncănelii /
117. cuvintele mi se atrofiază /
118. rămân pe case acoperișuri șuierătoare și pe
oase mușchii cu fiziologie de stăpân /
119. zvâcnesc strălucitori în pungile de piele și
mă susțin în fața poporului /

120. mușchii unui fundamentalism ideatic îmi
gâdilă mimica de orator de duminică /
121. mușchii deltoizi informează despre faptul
că mă aplec asupra necazurilor plebei /
122. mușchii abdominali strivesc florile proaspete
ce cresc contemplative pe omoplații femeilor cu
care am întâlniri spasmodice /
123. mușchii sartorius înșiră baleiaje de unghiuri
cu care picioarele mele de titan ar fi dispuse să
părăsească în plină glorie masa de lucru a
sculptorului /
124. dar în fața mea răsare Amenhotep /
125. un semn de circulație ivit prea târziu pe buza
prăpastiei /
126. mă ține în brațe ca pe un fiu de piatră /
127. mă plânge pentru că sunt fragil /
128. vulnerabil ca un ombilic de vițel /
129. îmi ia palmele și mi le pune pe fața lui /
130. o minge de aur este la fel de aspră și nu ai ce
să faci cu ea zău /
131. pe durata experimentului sunt un bărbat
dilematic /
132. posed proporții egale de paronimii altoite pe
dezmățul imaginal cu orice alt mascul în
perioada rutului /
133. ce să fac din destinul meu de colonist
exemplar al axiologiei: exemplu sau
generalitate? /
134. aștept tragedia ca pe o scrisoare de intenții /
135. un maestru de școală îmi cere un repertoriu
pentru restaurat inteligența falsității /
136. cu competență continentă /
137. și cu dor exemplar/

**dar sufletele știu să zboare. un miez
de planetă în jurul căruia
gravitează cimitirele vesele**

138. pe o râpă însořită din marginea cimitirului
de maşini mi-am dus mustangii să-şi scuture
coama /
139. gândind că depărtarea din preajma libertăţii
îmi va întrerupe gândurile /
140. Amenhotep ştia că aşa merg oamenii înainte
/
141. cineva poartă în suflet pe altcineva /
142. până se obişnuieşte cu altruismul /
143. cu râia e la fel /
144. în marsupii patoplastice se cuibăresc suflete
de plastilină ce emit pretenţii postume de
clasicizare /
145. ele iau formă de urs sau de colibri sau de
cârţiţă /
146. atât permite deocamdată ştiinţa mitomană a
venerării /
147. dar sufletele ştiu să zboare /
148. comprimându-şi sintaxa până la
interioritatea celor două aripi /
149. ele adoră din viciu să survoleze grădina cu
fericiri a iconoclastiei /
150. iar oamenii se diferenţiază după durata
gestaţiei afective în capsula gazdei ce acceptă
această tiranie a dragostei în remember /
151. sufletele nobile miros a ceaţă /
152. cuvinte bisilabice /
153. iiii-sussss bunăoară /
154. o sută de ani durează fermentaţia karmei lor
/
155. cu un foc pârjolitor irump în lume /

156. trompetismul florii de vișin la licitația maniheistă a virtuții /
157. azi Amenhotep se gândește la Dumnezeu ca la un perpetuu cadavru adânc îngropat într-un filon de locuri geometrice /
158. un miez de planetă în jurul căruia gravitează cimitirele vesele /
159. cu amintiri hâtre se împodobește aromirea de leș din complicațiile sentimentale /
160. în fiecare mort este o poveste comică ce deformează mersul ca o pereche de ghete prea mici /
161. omul șade la taifas cu propriul cadavru într-o inimă ce-și bate joc de ritm îmbătându-se cu extrasistole până ce i se pare că este chiar inima unui erou /
162. regele mustangilor a fost un cal de aur /
163. dar i s-a topit morgia /
164. pentru un salariu bun de portar la faraon el a deprins ușor calea de a îngrămădi de-a valma bisericile într-o piramidă /
165. mă prefac că pun preț pe această geometrie a includerii nerestrictive /
166. în copilărie la ora de balet învățasem cum să-mi introduc corpul pe verticală într-un vertij ce se desăvârșea chiar în axul ce-mi străpungea inima de sus în jos /
167. amerizare reușită /
168. urmez o ipotenuză ce parcurge evazând simbolul trinității /
169. altarul ca ventricul vulnerabil la infarct /
170. mă întreb dacă Amenhotep are noțiuni vagi de sacroterapie cardiologică /
171. o întreprindere elusivă asupra rugăciunii /

172. oamenii iubesc în taină victimele atacului de
inimă rea /
173. sfinții se predau dragostei papivore pentru
evangheliile ispitirii /
174. îmi sublimez anxietatea /
175. inima mea șomează într-o stalactită /
176. iubesc de-a gândul în pustie /
177. cuvântul cade ca o monedă într-un pahar cu
apă stătută/

postCYBERmodernPUNK-isme
dispuse pe o raționalitate
transversală. invocarea
superficialității ca rigoare
compensatorie

178. și trupul lui Amenhotep poate fi trist
neidentificându-se cu nimeni într-o umanitate
ordinară /
179. narcisism pe un sfârșit de epistemă
dihotomia ispitirii carnale ca patchork lipsit de
zvârcolire sau shuttle îndelung mistuitor după o
cină fast-food /
180. imperfecțiunea ca exhibiție a locuțiunilor
post-coitale /
181. nisipul din ochi /
182. carnea din galantarele de 90-60-90 /
183. trupul are un meniu fix de gesturi împotriva
lui Dumnezeu /
184. meritul nebuniei între paradigmele tari de a
poza ca regină nevrotică sau doică de preoteasă /
185. cineva își lasă vulgaritatea să alunece pe
umerii mei ca un timbru fiscal lipit cu scuipat pe
o meditație / cogito ca recapitulare recuperatorie
a inventarului prescris la naștere /
186. e simplu să fii om - nu e simplu să fii /
187. puțința nașterii îmbrățișează trupul într-o
blană de samur în timp ce cum pe un peisaj
mental îl înghite cu nesaț /
188. o minusculă cașetă nedevelopată contra
îmbătrânirii /

189. doar ea e informată și știe ce vrea /
190. post postCYBERmodernPUNK-isme
dispuse pe o raționalitate transversală /
191. cum boabele de puroi într-o păstaie septică /
192. un limbaj fără sensuri propune o singură
direcție /
193. înțelepciunea turbionului /
194. negarea ca audiență a trupului la un croitor
de lux /
195. Amenhotep e șef în oraș /
196. el știe să feminizeze masele cu mac
stimulator de letargie /
197. dacă vreodată o lumină aspră ce zgârie
întristarea pietrei se desface în dezacorduri, e
pace pe ecranul contra-utopiei /
198. purtându-și umerii carbonizați pe un surâs
interior o femeie a dansat în flăcări cu unduiri
tărăgănate învățând de la nisip să-și piardă urma
/
199. o istorie personală incomodă /
200. literatură pe o catapeteasmă scufundată în
deșert/
201. în butoiul Amenhotep încap toate plângerile
iscate din invocarea superficialității ca rigoare
compensatorie /
202. adevărata mare începe dincolo de reverie /
203. pe linia orizontului se joacă teatrul pentru
gospodine /
204. dar moartea pardosește o sală de bal unde
sporovăiala noastră umanitară aflată în căutarea
unui stil onorabil ne invită la gavote /
205. trecutul așezat pe fundul unei sticle în
așteptarea inventatorului de mituri /
206. tăifăsuind cu naratologii/

**privirile noastre sunt două lentile ce
schimonosesc candoarea. noaptea
mă înșfacă de ceafă cu botul ei rece**

- 207. bărbatul îi propune femeii cu degetul o alură
de seismogramă ce explodează dincolo de zenit /
- 208. geograful împuternicit să extragă nordul
dintr-un conflict între generații de sexe /
- 209. Amenhotep își smulge inima cu gestul cu
care se scot și măselele stricate /
- 210. o închide în lacul cu moroi al micului ecran /
- 211. gaură fecundabilă la infinit a erei mediatice
în care se înfundă în pripă țeste de oțel /
- 212. un pescar aruncă undița peste imaginar
transformându-l într-un unghi secționat /

213. faraonul de carton /
214. sau personalitatea care nu încape în clasificări ca un flux ce ruinează digul /
215. frica de carton /
216. ea se întubează într-un interval de traversare a oglinzii după care anxietatea vine ca un puseu egofobic prelingându-se pe o mimică descendentă până la vitrifierea produsă de angoase /
217. în mod obligatoriu scena se comută pe o pastorală în care se proiectează cu discreție o teologie a necazurilor ce inițiază un monolog cu vizibilul suportabil /
218. Amenhotep trăiește fără inimă /
219. e fericit /
220. e ogarul fugărind un râs la liziera pădurii /
221. liniștea lui de aur se preschimbă în literele cursive cu care își scrie jurnalul de geniu un cerșetor /
222. cuvintele sângerează sub ascuțișul privirilor indifferente /
223. dimineața sosește cu un tren indecis într-o haltă cu ciulini /
224. apoi un soare mânios și zeflemitor se cațără pe decorul standard al unei stânci buboase locuită de un sihastru /
225. mă privesc cu el ochi în ochi până ce ne dăm seama că privirile noastre sunt două lentile ce schimonosesc candoarea /
226. acoperământul meu este un frunzar de idei teribiliste ce subminează tăcerea locuitorilor neființării /
227. de care m-am săturat /
228. mă voi întoarce la Amenhotep pe sub pragul magic al percepției /

229. voi râcâi cu unghia policarului semnele ce
deschid poarta de aur a secțiunii sărutând
umbrele ce prefigurează moaștele unui artist /
230. poetul spectral /
231. un ofician al sacrificiului în contiguitatea
imagnarului lingvistic /
232. cine să se încumete a-l iubi sub un soare
scheletic vizitat de urletul lupilor /
233. noaptea mă înșfacă de ceafă cu botul ei rece
/
234. mă trezesc într-o peșteră cu acustică de
catedrală /
235. citesc un poem într-o limbă necunoscută /
236. vorbire în regresie /
237. cobor un etaj în zona post-ismelor /
238. pe spinarea oricărui lucru stă o rostire
ezitantă /
239. dibuirea unei traiectorii /
240. praful pulverizat în lumină se așează după
liniile de forță ale unui câmp regizoral /
241. statuia ecvestră a unei iluzii arhaice /
242. iat-o fierbând colivă pentru depolarizarea
cuvintelor /

**femeile lui Amenhotep ies și intră în
text ca într-o saună ce le livrează de
fiecare dată împuținate amantului
spre desfătare. poezia ca profetie a
eului disociabil**

243. nimic din ce mă interesează nu pare a se fi
petrecut dincolo de prefăcătorie lui Amenhotep /
244. el are o sosie cognomenă pe care o plimbă
prin universurile fantasmatică /
245. când urcă spre lumină el pare a se adânci
într-o meandru hermeneutică de refugiu prin care
se poate trece clandestin dintr-un mileniu în altul
/

246. când cade în întuneric el pare a se înălța
proptindu-se îmbătat de cerul de ortoză ca de un
sân de fată /
247. eu ies în piața centrală a orașului și feresc
statuile de ramolismet mângâindu-le cu palma
sau cu o perie de șters gândurile plonjate pe
capota celebrității /
248. muzeul central descrie ținuturi înscrise în
visătoria orbilor /
249. teritorii ce peticesc haina posomorâtă a
știutului /
250. în ele se absorb feeric locuțiuni calme ale
distrugerii și structuri mărturisitoare despre
fosilele fonemice cu care paleotextul își este
sieși relief /
251. în pulberi de parfumuri despre șovăitoarea
etimologie se scaldă faraonul dimpreună cu
câțiva prieteni aleși /
252. apoi oaselor ce schițează incunambulesc
gestualitatea umană la resemnare le sunt
atribuite unghiuri noi ale expresivității /
253. bucuria trebuie să fie mai curbă la
interpretare și tristețea mai ascuțită iar ura n-are
decât să fie liniară ca o săgeată cu originea în
vârful plămânului stâng pe care se așează
vulturul ca un steag de luptă /
254. Amenhotep îngroapă îngerii în alveole sub
ochii roșii lipiți peste viclenia prezentului /
255. ne rupem de marginea neatingerii ca de un
mal ale cărui odgoane au putrezit sub ploaia
neîntreruptă /
256. intrăm într-un discurs despre arta de a
peripatetiza cum un glissando pe sub o cascadă /

- 257. femeile lui Amenhotep ies și intră în text ca
într-o saună ce le livrează de fiecare dată
împuținate amantului spre desfătare /
- 258. după parcurgerea unui nou ritual vine
vacanța ca o boală a copilăriei /
- 259. îmblânzitorul semantic adună cu vârfurile
degetelor norii de pe secetă creând o
eventualitate /
- 260. alternativa negării /
- 261. o antenă ce semnalizează piramida /
- 262. eu alunec în susul unui cer vălurit /
- 263. un scarabeu pe un voal de nuntă /
- 264. la capătul lumii e doar lumea și Amenhotep
într-o zdreanță de lux /
- 265. vameșii potolesc țâțânile mării cu știri
despre receptarea mediatică a durerii ca bucurie
perversă /
- 266. aur pe anatomia suferinței ce colonizează
sacrificiile celor blânzi /
- 267. decorațiuni și arte devastând scheletul
craniului meu în dialog cu masca de ceremonie
mortuară a unui Amenhotep de colecție /
- 268. poezia ca profeție a eului dissociabil

Amenhotep a fost cel mai bogat om de pe Pământ. Prezența lui într-un text inspirat de imaginarul lingvistic este doar un pretext. Deși îl desemnează pe cel mai bogat om de pe Pământ, cuvântul Amenhotep este foarte sărac. Așa s-a născut și așa va muri. Meritându-și textul de față...

*Colonist în Țara lui Amenhotep a fost scris în anul 2000. A apărut pentru prima dată în România Literară. A făcut parte din volumul **Primul Kaddish**, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2002.*